

Pál második levele a thesszalónikaiakhoz 1-3 Fejezet

Pál Korintusból írta első levelét a thesszalónikaiakhoz, amelyet Timóteus vitt el az ottani gyülekezethez. Amikor Timóteus visszatért Pálhoz Korintusba, akkor tájékoztatta őt a gyülekezet megoldatlan kérdéseiről, ezért Pál egy újabb levelet írt nekik, valószínűleg egy évvel az első levelét követően. Ezek a Korintusból írt levelek Pál első levelei, amelyeket a második missziós útja során írt.

Mivel Szilász és Timóteus is vele voltak a thesszalónikai gyülekezet megalapításakor, ezért az ő neveikben is köszönti a gyülekezetet.

*Pál, Szilvánusz és Timóteus, a thesszalónikaiak gyülekezetének Istenben, Atyánkban és az Úr Jézus Krisztusban:
kegyelem néktek és békesség az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól.
Szüntelen hálával tartozunk Istennek értetek, testvéreim, amint ez méltó is, hiszen hitetek nőttön nő, és az egymás iránt való szeretet gazdagodik mindnyájatokban*

Pál szükségét érezte annak, hogy hálát adjon Istennek a gyülekezet két nagyon pozitív tulajdonságáért. Először is az egyre növekedő hitük miatt, másodsor pedig azért, mert egyre erősödött a testvéreik iránti szeretetük.

úgyhogy mi magunk dicsekszünk az Isten gyülekezeteiben veletek, állhatatosságotokkal és hitetekkel, amellyel minden üldöztetést és nyomorúságot elviseltek.

A gyülekezetnek igen nagy üldötetésben volt része. Nagyon érdekes, hogy a történelem során az üldötetés sohasem volt negatív hatással az egyházra, ellenkezőleg, az egyház mindig növekedett a megpróbáltatások közepette.

A kínai egyházat keményen üldözték a kommunista uralom kezdete óta. Mégis ez alatt az idő alatt hatalmas módon növekedett az egyház, annak ellenére, hogy volt olyan tartomány is Kínában, ahol egyetlen Biblia jutott 100,000 hívőre.

Az egyház üldöztetése elválasztja a búzát és a konkolyt, és arra készteti az igaz hívőket, hogy növeljék a hitüket. Ugyanakkor ez a helyzet összekovácsolja a gyülekezet tagjait, jobban fogják segíteni egymást, és a szeretet is növekedni fog közöttük.

A korai egyház első éveiben az üldöztetés miatt a gyülekezet tagjai szétszóródtak a Jeruzsálemen kívüli területekre, de ennek hatására újabb és újabb gyülekezetek indultak el mindenfelé. Láthatjuk, hogy az üldöztetés

eredményeképpen nagyon felgyorsult az igehirdetés elterjedése, és hatalmas módon növekedett az egyház az I., II., és III.-ik században.

Amikor az üldöztetés megszűnt, akkor az egyház ereje és befolyása elkezdett gyengülni. Amint a társadalomban elfogadottá vált és világibbá kezdett válni, úgy egyre inkább kezdett csökkenni valódi ereje és hatékonysága, és a tagok hite is.

Thesszalonikában is türelemmel viselték az üldöztetéseket és megpróbáltatásokat, amelyek következtében növekedett a hitük és a szeretetük is.

Ez annak a jele, hogy Isten igazságosan fog ítélni

Másszóval, Pál elkezd beszélni arról az időszakról, amelyben Isten meg fogja ítélni világot. Hatalmas megpróbáltatások időszaka fog elkövetkezni a földön, és szerintem ez már nincs nagyon messze.

A Nagy Megpróbáltatások időszaka a Jelenések könyvének 6. fejezetétől kerül bemutatásra. Isten ítélete a földön olyan szigorú lesz, hogy az emberek hajlani fognak arra, hogy megkérdőjelezzék Isten igazságosságát.

De Isten igazságosan fog ítélni. A nem hívőkre elkövetkező megpróbáltatások pontosan az Ő igazságosságának megnyilvánulásai lesznek. A Nagy Megpróbáltatások időszaka alatt az Isten oltára felől felhangzó hangok szüntelenül fogják hirdetni, hogy „Szentek és igazságosak a Te ítéleteid, Uram!”

A Jelenések Könyvében olvashatjuk, hogy amikor az első négy pecsét feltöretik, akkor az elkövetkező ítéletek nyomán a föld lakosságának egynegyede meg fog halni. Ez nem tűnik túl igazságosnak, de az Isten igazsága akkor fog megnyilvánulni, amikor az elpusztítottak valódi tulajdonságai napfényre kerülnek.

Később, egy újabb ítéletsorozat nyomán ismét el fog pusztulni a föld lakosságának nagy része, ezúttal az egyharmada. Isten azt mondta, hogy olyan földrengést hoz a földre, amely minden mozdíthatót alapjaiban fog megrengetni, és csak az marad meg ami mozdíthatatlan.

amikor titeket méltónak nyilvánít az ő országára, amelyért szenvedtek is. Mert hiszen igazságos dolog az Isten előtt, hogy gyötrőiteknek gyötrelemmel fizessen, nektek pedig, akiket gyötörtek, enyhülést adjon mivelünk együtt.

Amikor Jézus a Nagy Megpróbáltatások időszakáról beszélt a tanítványaival, megemlített néhány félelmetesen hatalmas eseményt, és azt mondta nekik: *Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjete, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.*”

Itt pedig Pál arról szól, hogy legyenek méltóak arra, hogy Isten Királyságában legyenek, amiért most szenvedniük kell.

Mert hiszen igazságos dolog az Isten előtt, hogy gyötrőiteknek gyötrellemmel fizessen

De az nem lenne igazságos Istentől, hogyha ezekkel a megpróbáltatásokkal a saját gyermekeit súlytaná. Amikor Ábrahám az Istennel alkudozott Szodoma miatt, azt kérdezte, hogy „elpusztítanád az igazat is a gonosszal együtt?” Isten pedig kimentette Lót a városra lesújtó ítélete előtt.

Mert amikor az Úr Jézus megjelenik a mennyből hatalmának angyalaival, tűz lángjában, bosszút áll azokon, akik nem ismerik Istent, és nem engedelmeskednek a mi Urunk Jézus Krisztus evangéliumának.

Nyugodjatok meg, mondja Pál, mert az Úr fog eljönni értetek, amint ezt Pál az első levelében is írta: *Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.*

Ne féljetez hát ettől a Nagy Megpróbáltatástól, ami el fog ugyan jönni, de nyugalommal vegyétez tudomásul, hogy előtte az Úr fog eljönni értetünk az angyalaival együtt.

Ugyanakkor azokon fog bosszút állni, akik nem engedelmeskednek Jézus Krisztusnak.

És én egyáltalán nem szeretnék itt lenni, amikor Isten haragja kiönteték a földre.

Ezek majd örök pusztulással bűnhődnek az Úrtól és az ő dicső hatalmától, amikor eljön az a nap, hogy megdicsőüljön szentjei között, és csodálják mindazok, akik benne hittek, aminthogy ti is hittel fogadtátok bizonyáságtételünket.

Az Úr tehát azért jön, hogy bosszút álljon a bűnösökön és megítélje őket, a szenteket pedig megdicsőíti. Ugyanakkor az eljövetelekor meg fogja kapni azt a tiszeteletet, azt a dicsőséget és azt a hatalmat ami megilleti Őt.

A Jelenések könyvének 5. fejezetében olvassuk:

hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!”

Ezért aztán mindenkor imádkozunk értetek, hogy a mi Istenünk tegyen titeket méltóvá az elhívásra, és töltsön meg titeket teljesen a jóban való gyönyörködéssel és a hit minden erejével,

hogy megdicsőüljön a mi Urunk Jézus Krisztus neve bennetek, és ti is őáltala a mi Istenünk és az Úr Jézus Krisztus kegyelméből.

Ami pedig a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételét és a hozzá való gyülekezésünket illeti, arra kérünk titeket, testvéreim, hogy ne veszítsétek el egyhamar józanságotokat, és ne rémítsen meg benneteket sem valamely lélektől származó kijelentés, sem a mi nevünkben elhangzó megnyilatkozás, sem valamiféle nekünk tulajdonított levél, mintha az Úr napja már közvetlenül itt volna.

Voltak olyanok közöttük, akik azt állították, hogy azok a megpróbáltatások, amelyekben ott Thesszalónikában részesülnek, a Nagy Megpróbáltatás időszakának kezdetét jelentik: és elérkezett Isten bosszúállásának napja. Ezek leveleket is írtak Pál nevében, amelyekből úgy tűnt, mintha Pál megerősítette volna, hogy ezek a napok Isten bosszúállásnak a kezdetei. Ezért írja Pál azt ebben a levelében, hogy ne higgyenek semmiféle ilyen levélnek, mert nem ő írta azokat.

A levél végére oda írja, hogy *én, Pál, saját kezemmel írom: ez a hitelesítő jel, minden levelemben, így írok.* Felhívja tehát a figyelmüket, hogy ő személyesen alá szokta írni az általa írt leveleket, annak ellenére, hogy valaki másnak diktálta le mindezeket.

Senki semmiféle módon ne vezessen félre titeket. Mert az Úr napját megelőzi a hittől való elszakadás, amikor megjelenik a törvénytíró, a kárhozat fia.

Két dolog fogja megelőzni az Úr bosszúállásának napját: az első dolog a hitetlenség. Vannak akik ezt úgy értelmezik, hogy elszakadás a hittől, és mindezt az egyház elragadtatásához akarják kötni. Ez az elképzelés nem mentes az ellentmondásoktól, ezért inkább csak megemlítem anélkül, hogy véleményt mondanék róla.

Ugyanakkor tudjuk, hogy Jézus azt kérdezte a második eljövételével kapcsolatban, hogy

De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a földön?" és azt is mondta, hogy *Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül.*

Úgy néz ki tehát, hogy Jézus általános hitetlenségről beszél.

Véleményem szerint elérkezett ez az időszak. Jézus Krisztus egyházára tekintve hatalmas hitetlenséget láthatunk mindenfelé, és sajnos igen ritka a mi gyülekezetünkhöz hasonló gyülekezet.

Egy újabb dolog fog még történni a Nagy Megpróbáltatás időszaka előtt: a bűn embere meg fog jelenni, akit gyakran az Antikrisztusnak neveznek. Ő a kárhozat fia, ami igazából a Sátán fiát jelenti. Ahogy Jézus az Isten testi megjelenése volt, úgy az Antikrisztus is a Sátán testi megjelenése lesz.

A Sátán egy testbe fog belemköltözni, ugyanúgy, ahogy a démonok is teszik ezt. Júdás esetében is tudjuk a Biblia szerint, hogy Sátán belemköltözött a testébe:

akkor a falat után belement a Sátán. Jézus maga is a kárhozat fiának nevezte Júdást.

A Jelenések Könyvének 13. fejezetében olvashatjuk, hogy a Sátán minden erejét, hatalmát átadja az Antikrisztusnak. Magát a világot is neki adja, hiszen jelenleg az is a Sátáné. Emlékezték, hogy Jézus azért jött el, hogy Isten számára megváltsa a világot.

A Sátán felvitte Jézust egy magas hegyre, és:
*megmutatta neki egy szempillantás alatt a földkerekség minden országát,
és ezt mondta neki: „Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem
adatott, és annak adom, akinek akarom.*

Jézus nem vitatta azt, hogy minden a Sátáné, de visszautasította az ajánlatot. Azért jött, hogy megváltsa a világot, de nem úgy, hogy a Sátán előtt hajtson fejet, hanem úgy, hogy a kereszten megfizessen a világ megváltásáért.

A Sátán tehát a saját trónját, hatalmát és erejét át fogja adni az Antikrisztusnak, aki a világ fölött fog uralkodni. Uralkodásának első felében, három és fél éven keresztül, nagyon virágzó élet lesz a földön. Csodákat fog tenni, hihetetlen jó megoldásokat fog életbe léptetni, hogy megoldja a világ gondjait. Véget érnek majd a gazdasági problémák, a háborúk, mindenki jólétben fog élni, és a világ megváltóként fogja üdvözölni őt.

Ő lesz az, aki a Jeruzsálemi templom újraépítésének kérdését meg fogja oldani. Az ortodox zsidók közül nagyon sokan szeretnék ezt a templomot újjáépíteni, a többi zsidót pedig nem nagyon érdekli a dolog. Az újjáépítés legnagyobb akadálya, hogy a Templom-hegy muzulmán fennhatóság alatt van, és a közepén pedig ott áll az ő szent mecsetük. A muzulmán hit szerint ez volt az a hely, ahonnan Mohamed felszállt a mennybe, miután egy éjszakai út során ideutazott Medinából.

Sokan szeretnék, hogy a Templom-hegy is izraeli fennhatóság alá kerüljön. Ez az izraeli vezetők egyik nagy fejfájása, mert enélkül is elég sok bajuk van, és nem akarják mindezt vallásos problémákkal tetőzni. Tudják, hogy ha bármiféle támadás indulna a Templom-hegy muzulmán fennhatósága ellen, az egy szent háború kezdetét jelentené. És annak ellenére, hogy az izraeliek meg tudták védeni magukat a múltban az egyiptomiak, szíriaiak és a jordánok ellen, nem akarnak szembekerülni a muzulmánok vallási fanatizmusával, amely el akarja pusztítani Izrael népét.

A hivatalos kormány álláspontja az, hogy minden maradjon úgy, ahogy van, ne kavargassa fel senki a hullámokat. Ugyanakkor vannak olyan fanatikus elemek a zsidók között, akik pontosan azt szeretnék, ha felkavarodnának a hullámok. Ezért ez egy nagyon kényes kérdés.

Amikor Sátán átadja a kárhozat fiának a világ fölötti hatalmat, akkor ő egy szenzációs megoldást fog találni a problémára. Egy szövetséget fog Izraelnek ajánlani, és azt fogja mondani, hogy van a Templom-hegy északi részén elég hely, és itt fel tudjátok építeni a templomokat. Csak egy falat kell felhúzni a hegy közepére, és a mecset is meg fog maradni a hegy déli részén. Ezáltal mind a muzulmánok, mind a zsidók elégedettek lesznek.

Egyesek szerint Salamon temploma a hegy északi részén állt, és ezért a zsidók nagyon is elégedettek lesznek azzal, hogy a templomukat a régi Salamon-templom helyén építhetik fel. Van néhány érdekes Bibliai részlet is, amely alátámasztja ezt az eszmefuttatást.

Ezékiel a látomásában látta azt a templomot, amit újjá kellett építeni, és pontosan megadta az új templom méreteit. Azt mondta, hogy a templom körüli fal hossza 440 méter volt, és azt mondta, hogy ez volt az a fal, amely elválasztotta a szent helyet az istentelen helytől. És az érdekes az, hogy a mecset oldalára Jézus Krisztus elleni istentelenséget véstek fel: „Isten nem szült és nem született”. Ez az Isten egyszülött Fia elleni egyértelmű támadás.

Van egy másik érdekes vers is a Jelenések Könyvének 11.-ik fejezetében, amelyben János is látta az új templomot látomásában, és Ezékielhez hasonlóan ő is megmérhette a templom méreteit, de azt az utasítást kapta, hogy ne mérje meg a külső udvart, mert azt a hitetleneknek adták. És így a mecset pontosan az újjáépített templom külső udvarában lenne.

Az Antikrisztus tehát egy szövetséget fog kötni Izrael népével, amelyben belefoglaltatik majd a templom újjáépítése a fallal együtt, és mindkét fél meg lesz elégedve, ugyanakkor az egész világ az ő briliáns elméjét fogja dicsérni. Dicsőíteni fogják mindenfelé, de ő három és fél év után el fog menni az újjáépített templomba, és Pál erről ezt írja a negyedik versben:

Ez majd ellene támad, és fölébe emeli magát mindennek, amit istennek vagy szentnek mondanak, úgyszólván beül az Isten templomába is, azt állítva magáról, hogy ő Isten.

Az Ézsaiás 14 Luciferről így ír:

Leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője!

Pedig ezt mondtad magadban: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat

Itt pedig az Antikrisztus fogja ugyanazt tenni az első három és fél évnél uralma után, amikor az újjáépített templomban a Szentek szentjében ülve azt fogja mondani, hogy „Én vagyok az Isten!”, és mindenki istenként kell imádjani őt.

Dániel könyvében mindezt pusztító utálatosságnak nevezik, mert ez lesz az utolsó utálatosság, amely a világ pusztulásához fog vezetni, amikor Isten ki fogja önteni a haragját és megítéli a világot.

Ezért mondja itt Pál azt, hogy ne gondoljátok, hogy már itt a Nagy Megpróbáltatás. Igaz, hogy nagy nehézségeken és megpróbáltatásokon mentek most keresztül, de a Nagy Megpróbáltatás nem jöhet addig, amíg el nem érkezik a kárhozat fia.

Nem emlékeztek rá, hogy még amikor nálatok voltam, megmondtam nektek mindezt?

És azt is tudjátok, hogy mi tartja vissza most még, hogy csak a maga idejében jelenjék meg.

A törvénytörés titokban már folyik, csak hogy annak, aki azt most még visszatartja, el kell tűnni az útból.

Van egy erő, amely visszatartja a sötétség erejét attól, hogy az egész világ fölött átvegye az uralmat.

És mi ez a visszatartó erő? A Szentlélek munkája az egyházban.

Mert ha azt állítja valaki, hogy a Szentlélek majd visszavonul a világból, de az egyház itt marad, akkor Isten őrizzen mindnyájunkat! Hatalmas bajban leszünk akkor. Ha Ő visszavonulna, akkor mi teljesen elvesznénk.

Jézus Krisztus egyháza a visszatartó erő, és amikor Ő kiemeli ezt az egyházat a földről, akkor semmilyen visszatartó erő nem lesz már az Antikrisztus előtt, és ekkor majd át tudja venni a hatalmat. De mindezt nem tudja megtenni addig, amíg az egyház itt van a földön.

Szerintem a következő fontos esemény az egyház elragadtatása lesz.

A Jelenések könyvét három részre oszthatjuk, és ehhez a kulcs az első fejezet 19.-ik versében található: *Írd meg tehát, amiket láttál: amik vannak, és amik történni fognak ezek után;*

János az első fejezetben leírta azt amit látott, a második és harmadik fejezetekben pedig leírta a hét gyülekezet számára azokat az üzeneteket, amelyeket Jézus Krisztus mondott el neki, és ezek az egyháztörténelem 7 különböző időszakát írják le.

A negyedik fejezet úgy kezdődik, hogy „Ezek után”. Mik után? Az egyház dolgai után.

Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: „Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük.”

János, az egyház képviselőjeként lélekben járt a mennyországban.

A trombitákat azokban az időkben akkor fújták meg, amikor üzeneteket akartak közölni. Még a múlt században is használták a hadseregekben a különböző trombita hangokat, amelyeknek különböző üzeneteik voltak: ébresztő, takarodó, asztalhoz, riadó, stb.

Amikor az Isten trombitája megszólal, akkor az is üzenetet fog közvetíteni számunkra: Gyertek fel!

A negyedik fejezettől kezdve pedig János a földi eseményeket követi mennybéli szemszögből. Amikor a pecsétek feltöretnek, akkor ő lenéz a földre, és látja a megfelelő ítéletek beteljesedéseit.

A pecsétek feltöretése előtt, az ötödik fejezetben bemutatja számunkra a pecséteket. Hallja, amint az angyal *hatalmas hangon hirdette: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?”*

A könyv tartalmazza a föld tulajdonlapját, amiért Jézus Krisztus meghalt, hogy visszavásárolja a földet az Isten számára.

De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba.

És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroszlán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”.

És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.

A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből; és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt - mindegyiknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek - ,

és új éneket énekeltek ekképpen: „Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megöleltél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”

Ki énekelheti ezt az éneket? Jézus Krisztus egyháza. És hol van az egyház? Az Isten Fia előtt áll teljes dicsőségben.

A Nagy Megpróbáltatás ideje nem jött még el, és nem is fog eljönni addig, amíg Ő fel nem törli a pecséteket. Ezt a 6.-ik fejezetben teszi meg, és az első pecsét feltörése hozza a világ színterére az Antikrisztust, majd háborúkat, éhínséget és halált fog a földre hozni.

És akkor jelenik meg nyíltan a törvénytípró, akit az Úr Jézus meg fog ölni szájának leheletével, és meg fog semmisíteni eljövételének fenségével.

A kárhozat fiát akkor fogja elpusztítani Jézus, amikor vissza fog térni az egyházával, hogy megalapítsa a földön Isten királyságát.

Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelenetek dicsőségben.

Az Úr a szentek tízezreivel fog visszatérni, hogy ítéletet hozzon a földre, és miután visszatér az lesz az első dolga, hogy összegyűjtse a túlélőket az ítéletre, hogy eldöntse, hogy kik kerülhetnek be közülük az Ő Királyságába.

Összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.”

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok,

mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám....

„Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

Ha csak egy pohár vizet is adtatok egy prófétának az Úr nevében, akkor a próféta jutalmában részesültök.

Tehát amikor Jézus visszatér az egyházával, akkor az Ő fényességével elpusztítja az Antikrisztust.

Mert ennek a törvénytíprónak az eljövetele a Sátán munkája a hazugság minden hatalmával, jelével és csodájával;

Az emberekben igen veszélyes kíváncsiság van a jelek és csodák iránt. De ha valami olyan dolog történik, amit nem lehet tudományosan megmagyarázni, nem mindig jelenti azt, hogy a csoda mögött Istent kell keressük. Az Antikrisztus is csodákat fog tenni, és az emberek csodálkozni fognak az ő hatalmán.

Óvakodjatok attól, hogy a jeleket és csodákat vadásszatok, mert könnyen megtörténhet, hogy eltévedtek. Pál arra figyelmezteti Timóteust, hogy a Sátán képes magát fényes angyallá átváltoztatni csak azért, hogy becsapja az embereket, és ugyanez meg fog történni az Antikrisztus uralmának első három és fél évében.

*és a gonoszság mindenféle csalásával azok számára, akik elvesznek, akik nem szerették az igazságot, hogy általa üdvözüljenek.
Ezért szolgáltatja ki őket Isten a tévelygés hatalmának, hogy higgyenek a hazugságnak,
hogy ezáltal mindazok elvegyék ítéletüket, akik nem hittek az igazságnak, hanem a hamisságban gyönyörködtek.*

A Római levél első fejezetében Pál rámutat arra, hogy *mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodásnak, hogy azt tegyék, ami nem illik.*
Itt ugyanaz a dolog történik azokkal akik nem akarják elhinni az igazságot: megengedi, hogy tévelyegjenek mert elhiszik a hazugságot.

Isten nem engedi meg, hogy az Ő gyermekeként elhidd a hazugságokat, mert a Szentlélek mindig figyelmeztetni fog erre.
Mindig annyira örülök, mikor újonnan megtért emberek azt mondják, hogy „Néztem a tegnapi tévében egy evangelizálót, de úgy éreztem, hogy valami nincs rendben az üzenettel.” A Szentlélek nem hagyja, hogy elhiggyék azokat a hazugságokat, amiket ott hallottak.

Vannak viszont olyanok, akik minden butaságnak bedőlnek. Minden új és furcsa tanítás nyomán még többet akarnak abból, és úgy tűnik, hogy hiányzik belőlük a józan ítélőképesség. A pásztnak az egyik legfájdalmasabb dolog azt látni, hogy a nyájának tagjai hazugságokat követnek.

Mi pedig hálával tartozunk az Istennek mindenkor értetek, testvéreim, akiket szeret az Úr, mert kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva az üdvösségre, a Lélek megszentelő munkája és az igazságba vetett hit által.

Ugyanezt a tanítást megtalálhatjuk Pálnak az efezusiakhoz írt levelében: *Mert őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt.* Milyen csodálatos, hogy e rengeteg ember közül Isten pont téged választott arra, hogy az Ő gyereke legyél!

A megszentelés azt jelenti, hogy félre tenni. Isten azért választott titeket, hogy külön válljatok a világtól, és hogy olyan eszközökké válljatok, amelyeken keresztül az Isten Lelke dolgozni tud.

Erre hívott el titeket a mi evangéliumunk által, hogy így részesüljete a mi Urunk Jézus Krisztus dicsőségében.

A Római levél 8. fejezetében Pál, ehhez hasonló eszmefuttatás szerint azt írja: *Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.*
Először is kiválasztott, fogékonyt tett az Isten dolgai iránt, és utána el is hívott, és ezáltal meghallottuk a Lélek hívását, hogy elkülönüljünk az Ő számára.

Mindezt nem igazán tudtam értékelni egészen addig, amíg nem találkoztam olyanokkal, akiknek semmilyen lelki fogékonyság, semmilyen lelki érdeklődés sem adatott meg. Milyen tragédia, hogy a fülüket teljesen becsukják az evangélium előtt. Nem érdekli őket.

Hát akkor hogy lehet, hogy engem annyira érdekel? Azért, mert Isten kiválasztott és elhívott engem – így hát örülhetek, hogy kiválasztott vagyok.

Ezért tehát, testvéreim, álljatok szilárdan, és ragaszkodjatok azokhoz a hagyományokhoz, amelyeket akár beszédünkből, akár levelünkből tanultatok. Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben.

Pál imája ez, hogy Isten tartsa meg őket az Ő Igéjében és az Ő cselekedeteiben.

És végül, testvéreim, imádkozzatok értünk

Pál ismét arra kéri a híveket, hogy imádkozzanak értük.

Az az érzésem, hogy néha elfelejtünk imádkozni a lelki vezetőinkért, mert azt gondoljuk, hogy ők már befutottak. De ez egyáltalán nem így van. A lelki vezetőknek általában nagyobb megpróbáltatásban van részük, mint az átlagembereknek. A Sátán sokkal keményebben támadja őket.

Nagyon sok pásztor esett már el az ördöggel vívott harcban. Ha a Sátán egy pásztor el tud buktatni, akkor annak következményeként sok embert tud megsebezni. Tehát a pásztoroknak szüksége van az imádságra, kérek hát titeket, akárcsak Pál, hogy imádkozzatok értem, mert szükségem van az imáitokra.

hogy terjedjen az Úr igéje, és úgy dicsőítsék, ahogyan nálatok is

Azért imádkozzatok, hogy az Isten Igéje szabadon áradjon belőlünk, és hogy hűek maradjunk Istenhez és az Ő Igéjéhez. Az emberek gyakran azt kérdezik, hogy mit imádkozzak veled kapcsolatban. A válaszom: „Imádkozzatok, hogy használható legyek Isten számára.”

Pál apostol azt írta, hogy „megsanyargatom a testemet, hogy uralmam alatt legyen, mert egyébként túl sokat fogok gondolni magamról.” Ha nem tartjuk a vágyainkat kordában, akkor nagyon könnyen érezhetjük magunkat magas polcon. Sok pásztor temetett már maga alá a büszkeség, a kapzsiság vagy a vágy, mert a testüknek a legjobbat adták, és ezért használhatatlanná váltak és elpusztultak.

Nekem egyetlen fő életcélom van, hogy elvégezzem azt a munkát, amelyet az Isten számomra kijelölt. Imádkozzatok hát értem, hogy amit teszek és mondok az mind Isten dicsőségére szolgáljon.

és hogy megszabaduljunk az elvetemült és gonosz emberektől: mert nem mindenkié a hit.

A szolgálat egyik legnagyobb problémája, hogy nagyon sokat kell foglalkozni a tapintatlan emberekkel. Iszonyatos módon tudják pazarolni az időmet értelmetlen dolgokkal. Imádozzatok hát, hogy Isten szabadítson meg tőlük.

*De hűséges az Úr, aki megerősít titeket, és megőriz a gonosztól.
Bizalmunk van az Úrban irántatok, hogy amit elrendelünk, azt megteszitek, és meg is fogjátok tenni.*

Nekem is bizalmam van abban, hogy meg fogjátok tenni azokat a dolgokat, amelyeket ebben a levélben olvasunk. Tudom, hogy így lesz.

Az Úr pedig irányítsa szíveteket az Isten szeretetére és a Krisztus állhatatosságára.

Nagyon nagy szükségünk van arra, hogy Isten dolgozzon a szívünkben, mert az összes áldozatunknak, ajándékunknak, felkenetésünknek semmi értelme, ha ezeken keresztül nem dolgozik az Isten szeretete.

Ha emberek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

És ha prófétálni is tudok, ha minden titkot ismerek is, és minden bölcsességnek birtokában vagyok, és ha teljes hitem van is, úgyhogy hegyeket mozdíthatok el, szeretet pedig nincs bennem: semmi vagyok.

És ha szétosztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.

Oh, adja Isten, hogy Ő dolgozzon a szívünkben, és adja Isten, hogy az Ő szeretete töltsen meg a szívünket.

Testvéreim, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében parancsoljuk nektek, hogy tartsátok távol magatokat minden olyan testvértől, aki tétlenül és nem a szerint a hagyomány szerint él, amelyet tőlünk vettetek át.

Pál azt parancsolja nekik, hogy ne vállaljanak közösséget a tétlenekkel. Amikor a korintusianak írt, akkor azt mondta, hogy ne vállaljanak közösséget a részegesekkel, a paráznákkal és a vágyaik szerint élőkkel, akik azt tartják magukról, hogy testvéreik Krisztusban. Itt is hasonló az eszmefuttatás, csak ezúttal Jézus nevében parancsolja mindezt nekik.

Mert magatok is tudjátok, hogyan kell követnetek minket; hiszen mi nem tétlenkedtünk közöttetek, nem élünk senkinél ingyen kenyéren

Pál példát mutatott nekik, és a pásztor mindig példát kellene mutasson.

Hallottam egy pásztorról, aki egy nap a segédlelkéssel együtt elment vadászni. Magukhoz vették hát a fegyvereiket, beültek az autójukba és miután órákat utaztak a vadászterület felé, nagy megdöbbenésükre mindenfelé ki volt írva, hogy le van zárva a terület a vadászat elől.

El voltak keseredve, hogy ilyen hosszú út után nem tudnak vadászni. Végül az emberektől hallották, hogy van egy erdő, ahol lehetne vadászni a közelben, de annak a tulajdonosa a leggonoszabb ember az egész környéken.

A pásztor azt gondolta, hogy ennyi utazás után mégis megkérdezi tőle, hogy vadászhatnak-e a területén, mert mi történhet más, legfeljebb visszautasítja őket. A kopogás után kijött az ember. A pásztor bemutatkozott és elmondta, hogy milyen hosszú út áll mögöttük, és, hogy szeretnének vadászni az ő területén. Az ember pedig azt válaszolta: „Maga az, Jones pásztor? Milyen öröm, hogy láthatom magát! Hallgattam a prédikációit a rádióban, és annyira nagy áldás a maga szolgálata! Méghogy megengedem-e, hogy vadásszanak? Egyenesen megtiszteltetésnek venném, ha nálam vadásznának. De megtenne nekem egy szívességet? Az imént ment el az állatorvos tőlünk, és azt mondta, hogy meg kell ölni azt a lovat. Megtenné, hogy előbb lelőné azt, mielőtt elindulna vadászni?”

A pásztor azt válaszolt, hogy persze, semmi akadálya. De amint visszatérőben volt a kocsihoz, eldöntötte, hogy egy kicsit megréfálja a segédlelkéset, és azt mondta neki: „Hát, valóban igaz, amit erről a fickóról mondtak. A leggonoszabb fickó ez, akivel valaha is találkoztam. Olyan otromba dolgokat mondott nekem, hogy muszály valahogy megszabaduljak ettől a nyomástól. Add ide a fegyveremet!”

Vette a puskáját, megcélozta a lovat, lőtt, és a ló felbukott. Aztán megfordult, hogy lássa a segédlelkész arcát, amikor két újabb lövést hallott. A segédlelkész pedig azt kiáltotta: „Lelőttem még két tehenét is, most pedig iszkoljunk innen.”

Pál azt mondja ugyan, hogy kövessetek engem, de azért mindennek van határa.

nem élünk senkinél ingyen kenyéren

Nem kértem senkitől, hogy eltartsen engem, mondta Pál, nem mondtam, hogy adjatok pénzt, mert Isten csődbe megy, ha ezen a héten nem külditek el a pénzt.

hanem fáradtsággal és vesződéssel dolgoztunk éjjel és nappal, nehogy valakit is megterheljünk közületek.

Nem azért, mintha nem volna meg a jogunk erre, hanem azért, hogy önmagunkat állítsuk elétek követendő példaként.

Nem azért dolgoztak, mintha ez muszály lett volna, mert lett volna joguk arra, hogy ne dolgozzanak, de Pál mégis példát akart nekik mutatni.

Mert akkor is, amikor nálatok voltunk, azt parancsoltuk nektek: ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.

Mert halljuk, hogy némelyek tétlenül élnek közöttetek, nem dolgoznak, hanem haszontalan dolgokat művelnek.

Az ilyeneknek pedig megparancsoljuk, és a lelkükre kötjük a mi Urunk Jézus Krisztusban, hogy csendben dolgozva, a maguk kenyerén éljenek.

Ti pedig, testvéreim, ne fáradjatok bele a jó cselekvésébe.

Az emberek gyakran belefáradnak a jó cselekvésébe, főleg akkor, ha nem látnak semmi gyümölcsöt munkálkodásuk eredményeképpen.

Ha pedig valaki nem engedelmeskedik a mi levélbeni intésünknek, azt jegyezzétek meg magatoknak: ne tartsatok vele kapcsolatot, hogy megszégyenüljön.

De ne tekintsétek ellenségnek, hanem intsétek, mint testvéreteket.

Maga a béke Ura adjon nektek mindig, minden körülmények között békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal!

A köszöntést én, Pál, saját kezemmel írom: ez a hitelesítő jel, minden levelemen, így írok.

A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen mindnyájatokkal!

Kövessétek ezeket az útmutatásokat és engedelmeskedjétek Pál sorainak, mert ez egy kitűnő levél!